

การ

พัฒนาหลักสูตรการเขียนเชิงสร้างสรรค์

โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ณัฐนิชา สายดวง^{1*} ปริญญา สีสทอง²

รับบทความ: 8 มกราคม 2569 แก้ไขบทความ: 17 มกราคม 2569 ตอรับบทความ: 26 มกราคม 2569

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างและตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 2) ศึกษาผลการใช้หลักสูตรการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น แบบแผนที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ คือแบบกลุ่มเดียว ทดสอบก่อนหลัง กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปางเขต 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 โรงเรียนบ้านหลวงแจ้ซ้อน จำนวน 12 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ หลักสูตร คู่มือการใช้หลักสูตร แบบวัดการเขียน เชิงสร้างสรรค์ ผลการวิจัยพบว่า 1) หลักสูตรการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีองค์ประกอบ 6 ด้าน ได้แก่ (1) ความเป็นมาและความสำคัญของหลักสูตร (2) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร (3) โครงสร้างเนื้อหาของหลักสูตรประกอบด้วย 3 หน่วย ได้แก่ หน่วยที่ 1 เปิดโลกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ หน่วยที่ 2 ปลุกพลังจินตนาการ หน่วยที่ 3 จากร่างสู่ผลงานจริง (4) แนวทางการจัดการเรียนรู้ (5) สื่อและแหล่งเรียนรู้ (6) การวัดและการประเมินผล หลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คู่มือหลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก นักเรียนที่เรียนด้วยหลักสูตรการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน มีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: หลักสูตรการสอนภาษาไทย การเขียนเชิงสร้างสรรค์ การจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน

¹⁻² สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง

* อีเมล: Natnich.a.3400@gmail.com

A Development of Creative Writing Curriculum Using Task-Based Learning for grade 6 student

Natnicha Saiduang^{1*}
Parinyapast Seethong²

Abstract

This research aimed to (1) develop and examine the quality of a creative writing curriculum using task-based learning for Grade 6 students, and (2) study the effects of implementing the creative writing curriculum using task-based learning for Grade 6 students. This was a pre-experimental research study. The experimental design employed was a one-group pretest-posttest design. The sample consisted of 12 Grade 6 students from Ban Luang Chaeson School under the Office of Lampang Primary Educational Service Area 3 in the second semester of the 2025 academic year, selected through simple random sampling. The research instruments included the curriculum, curriculum manual, and a creative writing assessment tool. The research findings revealed that the creative writing curriculum using task-based learning for Grade 6 students comprised 6 components: 1) background and significance of the curriculum, 2) curriculum objectives, 3) curriculum content structure consisting of 3 units: Unit 1 - Opening the World of Creative Writing, Unit 2 - Awakening the Power of Imagination, and Unit 3 - From Draft to Final Work, 4) learning management approaches, 5) media and learning resources, and 6) measurement and evaluation. The curriculum was assessed as highly appropriate. The curriculum manual was assessed as highly appropriate. Students who studied using the creative writing curriculum with task-based learning demonstrated post-learning creative writing ability mean scores that were significantly higher than pre-learning scores at the .05 statistical significance level.

Keywords: Thai Language Teaching, Curriculum Creative Writing, Task-Based Learning

¹⁻² Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Lampang Rajabhat University, Mueang District, Lampang, Thailand

* E-mail: Natnicha.3400@gmail.com.

บทนำ

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทยเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันทำให้สามารถประกอบกิจกรรมการงานและดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุขและเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้พัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัยและสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจนอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณีและสุนทรียภาพเป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้อนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ,2551)

ทักษะการเขียนเป็นทักษะทางภาษาที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากการเขียนเป็นกระบวนการนำเสนอความคิดอย่างเป็นระบบโดยใช้อักษรเป็นสื่อกลางเพื่อให้สามารถสื่อความหมายเป็นที่เข้าใจตรงกันระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน (นันทมนัส คำเอก,2551) และเป็นการบรรยายความรู้สึกหรือประสบการณ์ที่ได้รับจากการฟังการอ่านมาเปลี่ยนเป็นสัญลักษณ์หรือตัวอักษรเพื่อถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดเรื่องราวต่าง ๆ และความในใจของตนเองออกมาให้ผู้อื่นทราบโดยเขียนเป็นสัญลักษณ์แทนความรู้สึกนึกคิดและความในใจเหล่านั้น (จิรนุช ภูทองเงิน,2563) ซึ่งสอดคล้องกับ บัญชาการ วงษ์ธรรม (2563) ที่กล่าวว่าการเขียน เป็นกระบวนการถ่ายทอดความคิดความรู้สึกของผู้เขียนออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรโดยเรียบเรียงภาษาอย่างมีระบบได้แก่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และกลไกภาษารวมทั้งใช้รูปแบบและลีลาภาษาได้เหมาะสมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของสาคที่ต้องการนำเสนอ ถ้าผู้เขียนมีความสามารถในการเขียนผู้อ่านย่อมเข้าใจความหมายได้ตรงกันข้ามหากผู้เขียนไม่มีความสามารถในการเขียนย่อมไม่สามารถถ่ายทอดความคิดความรู้สึกอารมณ์และทัศนคติ ประสบการณ์สู่ผู้อ่านได้ตามต้องการ

การเขียนเชิงสร้างสรรค์ (Creative Writing) เป็นทักษะที่สำคัญในการสร้างงานเขียนและตอบสนองการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม ซึ่งในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้เรียนจำเป็นต้องใช้ทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในการเขียนเรื่องตามจินตนาการหากผู้เรียนมีความบกพร่องทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์จะส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นอย่างมากเพราะงานเขียนเป็นการนำเสนอความคิด ความรู้ผ่านทักษะการเขียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งการสอบอัตนัยหากผู้เรียนไม่สามารถใช้ทักษะการเขียนในการเสนอความคิด ย่อมส่งผลต่อผลการเรียนในรายวิชาภาษาไทยและรายวิชาอื่น ๆ รวมไปถึงปัญหาในการดำเนินชีวิต (ศิริศักดิ์ เนียมเจียมตัว, ชินนุพงศ์ อินทรเกษม และวิภาวรรณ เอกวรรณัง (2562) ดังที่ ภาณุภาสส์ ทิพย์โยธา (2562) กล่าวว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์มีประโยชน์ต่อผู้สอนและผู้เรียนเพราะช่วยในการพัฒนาการเรียนรู้ทั้งด้านความรู้สึก ความคิด สติปัญญา การใช้ภาษา ตลอดจนช่วยให้รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลโดยผ่านงานเขียนภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์นั่นเอง

จากการศึกษาผลการใช้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากผลการทดสอบ O-net ปีการศึกษา 2567 ภาพรวมระดับประเทศ มีผู้ที่ทำข้อสอบทั้งสิ้น 611,918 คน พบว่า ข้อที่ 21 การเขียนเรื่องจากภาพ มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 8.27 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.88 คะแนน คะแนนสูงสุด เท่ากับ 10.00 คะแนน ข้อที่ 22 การเขียนสรุปใจความสำคัญของบทอ่าน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 คะแนน คะแนนสูงสุดเท่ากับ 10.00 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.66 รวมทั้ง 2 ข้อ มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 11.76 คะแนน ผลการทดสอบของนักเรียนใน กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาหัวเมืองแจ้ซ้อน อำเภอเมืองปาน จังหวัดลำปาง พบว่ามีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 12.88 คะแนน จากผลจากทดสอบที่กล่าวไปข้างต้นได้ข้อสรุป ปัญหาการใช้ภาษาไทยที่พบจากการตรวจกระดาษข้อสอบคำตอบอันนี้ซึ่งพบข้อบกพร่องในภาพรวม 4 ด้านดังนี้ 1) ด้านการเรียบเรียงความ กลวิธีสรุปความ การเสนอแนวคิดสำคัญและการคัดลอกข้อความ พบว่าผู้เรียนยังเขียนเล่าเรื่องด้วยเหตุการณ์ซ้ำ ๆ เหตุการณ์วุ่นวาย เนื้อความไม่สมบูรณ์ เล่าเรื่องไม่เป็นไปตามลำดับ ไม่สามารถเขียนเรื่องตามจินตนาการเล่าเรื่องสอดคล้องกับภาพที่กำหนด 2) ด้านการสะกดคำ ใช้พยัญชนะไทยบางรูปที่ออกเสียงพ้องกันทำให้เข้าใจคลาดเคลื่อนยังสะกดคำและเขียนรูปสระผิด ยังขาดความเข้าใจในเรื่องการใช้พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวการันต์ ใช้ไม่ยั้งไม่ถูกต้อง และใช้เครื่องหมายวรรคตอนไม่ถูกต้อง 3) ด้านการใช้คำ ใช้คำไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ได้แก่ใช้คำบุพบทและสันธานไม่ถูกต้อง ใช้คำไม่ถูกต้องกับความหมายในบริบทที่ต้องการสื่อสาร ใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่มาจากคำที่พูดสื่อสารในชีวิตประจำวันและใช้คำสรรพนามไม่สม่ำเสมอในการเรียกสิ่งเดียวกันและ 4) ด้านการเขียนประโยค ไม่สามารถสร้างประโยคให้ครบถ้วนสมบูรณ์ตามโครงสร้างประโยคภาษาไทยจัดลำดับและวางส่วนขยายไม่ถูกต้องและเขียนประโยคไม่จบความ เป็นต้น (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ : องค์การมหาชน ,2567)

เมื่อพิจารณางานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม พบว่าปัญหาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ส่วนหนึ่งเกิดจากผู้สอนส่วนใหญ่ยังคงเน้นและยึดตนเองเป็นศูนย์กลางของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และยังใช้วิธีการสอนแบบเน้นผลงานที่ยึดความถูกต้องของรูปแบบการเขียนและกฎเกณฑ์ทางภาษา ซึ่งสิ่งเหล่านี้ไม่ค่อยเสริมให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ตลอดจนผู้สอนไม่ได้ฝึกฝนให้ผู้เรียนเกิดความคิดที่เป็นหลากหลาย และขาดกิจกรรมต่าง ๆ ที่เหมาะสมและสร้างความสนใจผู้เรียนจนนำไปสู่การเขียนเสริมสร้างจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ซึ่งปัญหาต่างๆ เหล่านี้ทำให้ผู้เรียนเกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เนื่องจากเห็นว่าเป็นวิชาที่ยากและน่าเบื่อเพราะต้องมีการฝึกปฏิบัติทุกชั่วโมงและผู้เรียนไม่แน่ใจว่าตนเองควรเขียนหรือถ่ายทอดความคิดนั้นอย่างไรจึงจะเรียกว่าเป็นงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ (กิงกาญจน์ บุณสินวัฒน์กุล,2561)

ด้วยเหตุนี้ หลักสูตรจึงถือเป็นองค์ประกอบสำคัญของการจัดการศึกษาทำหน้าที่เป็นกรอบแนวทางในการกำหนดเป้าหมาย เนื้อหาสาระ วิธีการเรียนรู้ และการวัดผลซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ทักษะ คุณลักษณะและคุณธรรมที่พึงประสงค์ หลักสูตรยังเป็นเครื่องมือในการกำหนดทิศทางการดำเนินงานของครู

ผู้บริหาร ผู้เรียน และผู้ปกครองอย่างมีระบบอีกทั้งเป็นเครื่องมือสำคัญในการประกันคุณภาพการศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในระดับชาติโดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถบรรลุเป้าหมายของการศึกษาได้อย่างแท้จริง ซึ่งการพัฒนาหลักสูตรจะต้องทำอย่างเป็นขั้นตอนโดยเริ่มจากการ การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน การสร้างหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้และการประเมินปรับปรุงและติดตามผลการใช้หลักสูตร โดยหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นใหม่รวมถึงเอกสารหลักสูตรตลอดจนการนำหลักสูตรไปใช้ต้องมีคุณภาพที่ดีกว่าหลักสูตรเดิมและจะต้องคำนึงถึงบริบทต่าง ๆ อย่างรอบคอบรวมถึงผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตด้วย

นอกจากหลักสูตรที่มีคุณภาพแล้ว รูปแบบการจัดการเรียนรู้อย่างมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาทักษะภาษาไทย (สุรพงษ์ กล่ำบุตร, 2564) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้โดยเน้นภาระงาน เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียนที่ต้องการให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายหรือประสบผลสำเร็จเรื่องการใช้ภาษาและสามารถประเมินได้ทั้งความเหมาะสมและความถูกต้องของเนื้อหาซึ่งเป็นกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์และทักษะทางภาษาด้านการสื่อสารมากกว่าการเน้นหลักไวยากรณ์การจัดกิจกรรมนั้นต้องเป็นกิจกรรมที่นักเรียนสามารถพบเจอในโลกของความเป็นจริงสอดคล้องชีวิตประจำวันของนักเรียน เช่น ทักษะการพูด การเขียน และการเรียนรู้แบบต่างๆ เพื่อให้ นักเรียนสามารถนำความรู้หรือทรัพยากรทางภาษาของตนเองออกมาใช้อีกทั้ง Richards & Rodgers, (1986) ยังได้ให้ความหมายของ “ภาระงาน” ว่า กิจกรรมหรือการกระทำที่ถูกดำเนินการโดยกระบวนการทางภาษา หรือความเข้าใจทางภาษา เช่น การวางแผนที่จากการฟังเทปหรือการฟังคำสอนและปฏิบัติตามคำสั่งโดย “ภาระงาน” อาจเกี่ยวข้องหรือไม่เกี่ยวข้องกับผลผลิตทางภาษาดังนั้นผู้สอนต้องระบุให้ชัดเจนว่า “ภาระงาน” นั้นควรคำนึงถึงสิ่งใดเพื่อให้บรรลุผลหรือสำเร็จสมบูรณ์โดยเชื่อว่าการใช้กิจกรรมที่หลากหลายในการเรียนการสอนจะช่วยให้มีการใช้ภาษาในการสื่อสารมากขึ้น

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตร การเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยการจัดการเรียนรู้ผ่านภาระงานเป็นฐานเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้มีโอกาสพัฒนาทักษะการเขียนอย่างรอบด้านเพิ่มขีดความสามารถในการแสดงออกผ่านการเขียนรวมถึงยกระดับทักษะการเขียนให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาระดับชาติและความต้องการในศตวรรษที่ 21

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. เพื่อศึกษาผลการใช้หลักสูตรการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

วรรณกรรมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร และการพัฒนาหลักสูตรภาษาไทย

หลักสูตรเปรียบเสมือนแนวทางในการจัดการเรียนการสอนและเป็นแนวทางสำคัญในการบรรลุวัตถุประสงค์ทางการศึกษา การพัฒนาหลักสูตร คือ การสร้างหลักสูตรขึ้นมาใหม่หรือการปรับปรุงหลักสูตรที่มีอยู่เดิมให้ดีขึ้น

สมพร หลิมเจริญ (2552) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของหลักสูตรประกอบด้วย องค์ประกอบที่สำคัญ 6 องค์ประกอบ คือ แนวคิดหลักการของหลักสูตร วัตถุประสงค์ของหลักสูตร โครงสร้างเนื้อหาหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้และการวัดและประเมินผล รายละเอียดดังต่อไปนี้

1) แนวคิดหลักการของหลักสูตร เป็นการระบุแนวคิดที่สำคัญที่จะพัฒนาให้นักเรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่ต้องการให้เกิดขึ้น

2) วัตถุประสงค์ของหลักสูตรเป็นการระบุความมุ่งหวังที่ต้องการให้นักเรียนมีคุณลักษณะหรือศักยภาพในด้านใดบ้าง

3) โครงสร้างเนื้อหาหลักสูตร เป็นส่วนที่ระบุโครงสร้างเนื้อหา หน่วยกิจกรรมที่จะนำไปกระตุ้นหรือเป็นเครื่องมือพัฒนานักเรียนให้เกิดคุณลักษณะตามที่กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

4) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นส่วนที่ระบุแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อสามารถพัฒนานักเรียนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่กำหนดไว้

5) สื่อการเรียนรู้ เป็นส่วนที่ระบุสื่ออุปกรณ์สำหรับใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้การใช้หลักสูตรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

6) การวัดและประเมินผล เป็นส่วนที่ระบุกระบวนการรวบรวมข้อมูลเพื่อตรวจสอบว่า นักเรียนได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่หลักสูตรกำหนดไว้มากน้อยเพียงใดและเป็นการนำเสนอข้อมูลที่ได้รับไปใช้ในการตัดสินใจปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า แนวคิดในการพัฒนาหลักสูตร คือ การสร้างหลักสูตรขึ้นมาใหม่หรือการปรับปรุงหลักสูตรที่มีอยู่เดิมให้ดีขึ้น สำหรับงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ให้ความหมายการพัฒนาหลักสูตรว่า การปรับปรุงหลักสูตรที่มีอยู่เดิมให้ดีขึ้น

แนวคิดการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน

การจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานเป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติจริง โดยใช้ภาระงานหรือกิจกรรมที่มีลักษณะเฉพาะเจาะจงและมีเป้าหมายชัดเจนเป็นแกนหลักในการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะตามวัตถุประสงค์โดยภาระงานที่มอบหมายควรสอดคล้องกับความรู้และประสบการณ์ของนักเรียนด้วย

D.Willis and Willis (2007), Ellis (2003) , ณัฐนันท์ แยมฉาย (2559) และเพ็ญญา ทัพพันธ์ (2560) ได้เสนอขั้นตอนขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยเน้นภาระงานไว้คล้ายกันมีส่วนแตกต่างที่การใช้ภาษาและ

รายละเอียดย่อ ได้แบ่งขั้นตอนหลักไว้ 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนปฏิบัติการงานขั้นดำเนินงานหรือระหว่างปฏิบัติการงานและขั้นหลังปฏิบัติการงานโดยมีรายละเอียดแตกต่างกัน ดังนี้

D. Willis and Willis, (2007) ได้เสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานไว้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นตอนการปฏิบัติการงาน (Pre-task)

- 1.1) ผู้สอนแนะนำบทเรียน รูปแบบภาระงาน จุดประสงค์ของภาระงาน
- 1.2) ผู้สอนกำหนดภาระงานจากเนื้อหา
- 1.3) ผู้สอนเตรียมความพร้อมและสร้างความเข้าใจให้ผู้เรียนเกี่ยวกับขั้นตอนของการปฏิบัติการงาน

2. ขั้นดำเนินงานตามภาระงาน (Task cycle) เป็นขั้นตอนการปฏิบัติการงานตามที่ได้รับมอบหมาย มีขั้นตอนย่อย 3 ขั้นตอน ดังนี้

- 2.1) ภาระงาน (Task) ผู้เรียนมีการแลกเปลี่ยน อภิปราย ปฏิบัติภาระงานตามที่ได้รับมอบหมายอาจปฏิบัติการงานแบบเดี่ยว แบบจับคู่หรือแบบกลุ่มก็ได้
- 2.2) วางแผน (Planning) ผู้เรียนเตรียมตัวนำเสนอภาระงานตามที่ได้รับมอบหมายโดยมีครูผู้สอนคอยช่วยเหลือหากมีอุปสรรคในการใช้ภาษา
- 2.3) ขึ้นรายงาน (Report) ผู้เรียนนำเสนองานของตนเองหรือของกลุ่มหน้าชั้นเรียนโดยให้สมาชิกกลุ่มอื่นฟังหากเกิดข้อบกพร่องในการนำเสนอครูอาจใช้ถ้อยคำใหม่และให้คำแนะนำในการประเมินผลงานนั้น ๆ

3. ขั้นฝึกฝนและตรวจสอบการใช้ภาษา (Language focus) ผู้เรียนจะสามารถประเมินผลการปฏิบัติการงานของตนเองหรือเปรียบเทียบกับผลจากการปฏิบัติการงานของผู้อื่นในขั้นตอนนี้มุ่งให้ความสำคัญที่รูปแบบของภาษาโดยเฉพาะผู้เรียนที่มีปัญหาด้านการใช้ภาษา ประกอบด้วยขั้นตอนย่อย 2 ขั้นตอน

3.1) ขั้นวิเคราะห์ (Analysis) ผู้เรียนตรวจสอบการใช้ภาษาของตนเองและสามารถสร้างคำ วลี ขึ้นใหม่เองได้จากการวิเคราะห์คำที่ใช้สื่อสารความหมายจากการปฏิบัติการงานที่ผ่านมาโดยอาจขีดเส้นใต้หรือแก้ไขข้อผิดพลาดให้เห็นชัดเจน

3.2) ขั้นปฏิบัติ (Practice) ผู้เรียนฝึกฝนการใช้ภาษาโดยเรียนรู้คำ วลี และรูปแบบโครงสร้างตามเนื้อหาที่เรียน

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานเป็นแนวทางที่มุ่งให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติจริง โดยใช้ภาระงานที่มีเป้าหมายชัดเจนและสอดคล้องกับความรู้และประสบการณ์ของผู้เรียนเป็นแกนกลาง นักวิชาการหลายท่านเสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ในลักษณะใกล้เคียงกัน โดยสามารถสรุปเป็น 3 ขั้นตอนหลัก ได้แก่ ขั้นก่อนปฏิบัติการงาน ขั้นดำเนินงานตามภาระงาน และขั้นหลังปฏิบัติการงาน

ซึ่งเน้นให้ผู้เรียนปฏิบัติ แลกเปลี่ยน นำเสนอ และฝึกฝนการใช้ภาษาอย่างเป็นระบบ ส่งผลให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะตามวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

แนวคิดเกี่ยวกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์

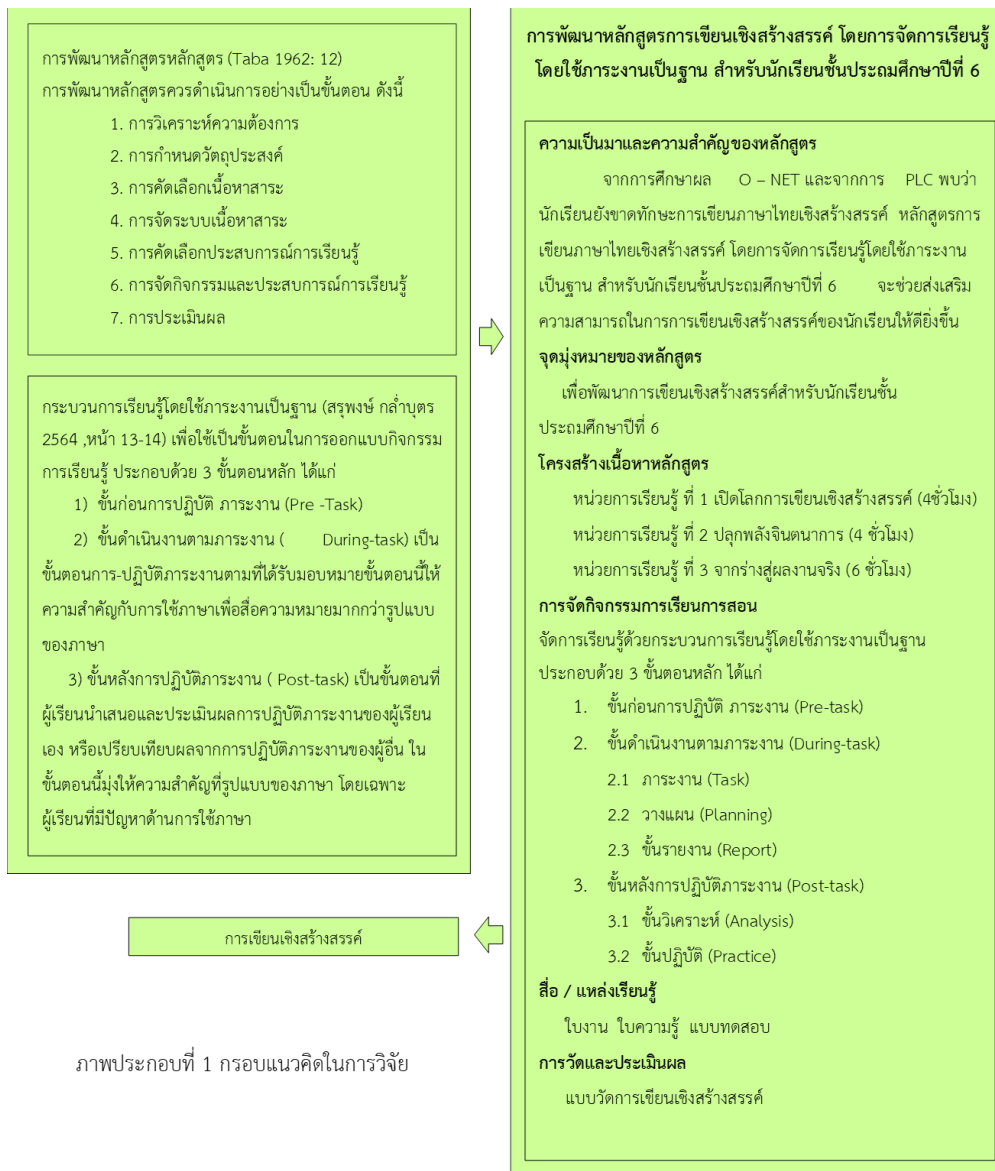
วิภา ทองบุรี (2551) ได้กล่าวถึงลักษณะของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ไว้ว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์จะต้องมีลักษณะแปลกใหม่ ใช้ภาษาคมคายกระทัดรัด เป็นประโยชน์ไม่ทางตรงก็ทางอ้อม มีอิสระจากการเขียน จากความรู้สึกที่แท้จริงของเด็ก มีลักษณะเฉพาะงานงานที่เด็กใช้ความคิดได้มากมีแนวเขียนเป็นจิตวิสัย และมีความสามารถในการแสดงออกมีวัตถุประสงค์ในการเขียนสื่อสารเป็นการเขียนจากจินตนาการของผู้เขียน โดยมีได้ลอกเลียนแบบใครและให้สาระ รวบรวมถึงเร้าความรู้สึกของผู้อื่น ๆ

จกมล วณะเสถียร (2559) ได้กล่าวถึงลักษณะของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ไว้ว่า ลักษณะของการเขียนเชิงสร้างสรรค์นั้นสามารถอธิบายได้ว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์คือการสะท้อนความรู้สึกนึกคิด จินตนาการที่แปลกใหม่ของผู้เขียนและถ่ายทอดผ่านตัวอักษรด้วยภาษาที่เหมาะสมและเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของผู้ซึ่งการเขียนสร้างสรรค์นั้นนอกจากจะเป็นการพัฒนาทางด้าน จินตนาการของผู้เขียนแล้วยังสามารถสร้างจิตสำนึกที่ดีต่อผู้อ่านอีกทั้งยังมีคุณค่าต่อสังคม อีกประการหนึ่ง

กล่าวโดยสรุปการเขียนเชิงสร้างสรรค์คือ การถ่ายทอดความคิด อารมณ์ ความรู้สึก จินตนาการ และประสบการณ์ของผู้เขียน เขียนในรูปแบบร้อยแก้ว เช่น การเขียนเรื่องสั้น การเขียนเล่าเรื่องโดยมีเป้าหมายเพื่อสร้างผลงานที่มีความแปลกใหม่ ริเริ่มสร้างสรรค์ สะท้อนความเป็นตัวตนของผู้เขียนอย่างชัดเจนเป็นงานเขียนที่เปิดโอกาสให้ผู้เขียนนำเสนอเนื้อหาอย่างมีอิสระไม่ลอกเลียนแบบงานของผู้อื่นและสามารถเป็นประโยชน์ต่อสังคมทั้งยังให้ความเพลิดเพลิน สารประโยชน์และแรงบันดาลใจแก่ผู้อ่าน

กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดการพัฒนาหลักสูตรการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรและผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต 3 จำนวน 3 อำเภอ 55 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 12 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 โรงเรียนบ้านหลวงแจ้ซ้อน อำเภอเมืองปาน จังหวัดลำปาง ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster random sampling) โดยทำการสุ่มโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาลำปางเขต 3 มา 1 อำเภอจาก 3 อำเภอได้อำเภอเมืองปาน ได้โรงเรียนขนาดเล็ก อำเภอเมืองปาน จากนั้นส่งโรงเรียนขนาดเล็ก อำเภอเมืองปาน ซึ่งมี 22 โรงเรียน ได้โรงเรียนบ้านหลวงแจ้ซ้อน

การรวบรวมข้อมูล เครื่องมือและการวิเคราะห์ข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการสร้างและหาคุณภาพของพัฒนาหลักสูตรการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประกอบด้วย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนา

1.1 หลักสูตรการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1.2 คู่มือการใช้หลักสูตรการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 แบบทดสอบวัดการเขียนเชิงสร้างสรรค์ แบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสม ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของหลักสูตรฯ ได้ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.00 - 4.80 และคู่มือการใช้หลักสูตรฯ ได้ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.20 - 4.80

ผู้วิจัยนำแบบประเมินที่ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งใช้เกณฑ์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ซึ่งผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00

2.2 แบบทดสอบวัดการเขียนเชิงสร้างสรรค์ แบบทดสอบอัตนัย จำนวน 1 ข้อ คะแนนเต็ม 25 คะแนน คำนวณหาค่าความยากง่ายของแบบทดสอบเป็นรายข้อและค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบเป็นรายข้อพบว่า ผลการประเมินค่าความยากง่ายของแบบทดสอบเท่ากับ 0.55 และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบเท่ากับ 0.34 ผลการตอบข้อสอบที่คัดเลือกไว้ มาคำนวณหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบทั้งฉบับโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α) ของครอนบราค ผลการหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ เท่ากับ 0.91

ผลการวิจัย

1. ผลการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตารางที่ 1 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม (n=5)		
	$\bar{x}$	SD	แปลผล
1. ความเป็นมาและความสำคัญของหลักสูตร	4.30	0.69	มาก
2. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร	4.13	0.96	มาก
3. โครงสร้างเนื้อหาของหลักสูตร	4.35	0.75	มาก
4. กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.55	0.64	มากที่สุด
5. สื่อ/แหล่งเรียนรู้	4.60	0.56	มากที่สุด
6. การวัดและประเมินผล	4.13	0.98	มาก
เฉลี่ยรวม	4.34	0.76	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่าผู้เชี่ยวชาญ มีความเห็นว่าองค์ประกอบของหลักสูตรการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.34, S.D. = 0.76)

ตารางที่ 2 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้หลักสูตรการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม (n=5)		
	$\bar{x}$	SD	แปลผล
1. คำแนะนำการใช้หลักสูตร	4.40	0.70	มาก
2. กำหนดการสอน	4.20	0.95	มาก
3. บทบาทครูผู้สอน	4.50	0.55	มากที่สุด
4. กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.60	0.55	มากที่สุด
5. แผนการจัดการเรียนรู้	4.51	0.70	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.42	0.69	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่าผู้เชี่ยวชาญ มีความเห็นว่าคู่มือการใช้หลักสูตรการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.42 , SD = 0.69)

2. ผลการใช้หลักสูตรการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตารางที่ 3 ผลการวัดความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	ผลรวมคะแนน	$\bar{x}$	ร้อยละ	S.D.	$\bar{D}$	$S. D. D$	t
ก่อนเรียน	12	25	166	13.83	55.33	3.21	6.25	1.22	17.81
หลังเรียน	12	25	241	20.08	80.33	2.19			

*p < .05

จากตารางที่ 3 พบว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่เรียนด้วยหลักสูตรการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่าเฉลี่ยความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนเรียนและหลังเรียน เท่ากับ 13.83 และ 20.08 คิดเป็นร้อยละ 55.33 และ 80.33 ตามลำดับ แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการเรียนตามหลักสูตรการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนมีค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้และผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

อภิปรายผล

จากผลการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัย ได้นำมาอภิปราย ดังนี้

1. หลักสูตรการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มี 6 ด้าน ได้แก่ 1) ความเป็นมาและความสำคัญของหลักสูตร 2) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร 3) โครงสร้างเนื้อหาของหลักสูตร 4) แนวทางการจัดการเรียนรู้ 5) สื่อ / แหล่งเรียนรู้ 6) การวัดและการประเมินผล โดยผู้วิจัยใช้กระบวนการพัฒนาหลักสูตรของทาบ 7 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 การวินิจฉัยความต้องการของผู้เรียน ขั้นที่ 2 กำหนดวัตถุประสงค์ ขั้นที่ 3 การเลือกเนื้อหา ขั้นที่ 4 การจัดองค์ประกอบของเนื้อหาจากการเลือกเนื้อหาสาระ ขั้นที่ 5 การเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ ขั้นที่ 6 การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์กิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตรการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3 ขั้นตอน มี 1) ขั้นตอนการปฏิบัติ ภาระงาน (Pre -Task) ผู้สอนแนะนำบทเรียน รูปแบบภาระงาน จุดประสงค์ของภาระงาน รูปแบบภาษาเนื้อหา กิจกรรมภาระงาน ให้ผู้เรียนสังเกตรูปแบบของภาระงาน

(Task) และผู้สอนเตรียมความพร้อมและสร้างความเข้าใจให้ผู้เรียนเกี่ยวกับขั้นตอนของการปฏิบัติการงาน 2) ขั้นตอนงานตามภาระงาน (During-task) เป็นขั้นตอนการปฏิบัติการงานตามที่ได้รับ 3) ขั้นตอนหลังการปฏิบัติการงาน (Post-task) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนนำเสนอและประเมินผลการปฏิบัติการงานของผู้เรียนเอง หรือเปรียบเทียบผลจากการปฏิบัติการงานของผู้อื่น ในขั้นตอนนี้มุ่งให้ความสำคัญที่รูปแบบของภาษา และ ขั้นที่ 7 การวินิจฉัยสิ่งที่ประเมิน การเลือกวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ประเมิน

2. ผลการตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรและคู่มือของหลักสูตรการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในภาพรวมหลักสูตรมีคุณภาพอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.34, S.D. = 0.76) และภาพรวมของคู่มือการใช้หลักสูตรมีคุณภาพอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.42, S.D. = 0.69) ทั้งนี้เนื่องจาก ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาการพัฒนาหลักสูตรตามขั้นตอนของ กระบวนการพัฒนาหลักสูตรอย่างเป็นระบบ โดยเริ่มจากการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ศึกษาปัญหาและสภาพที่เกิดขึ้นจริงกับนักเรียน ตลอดจนการวิเคราะห์บริบทการจัดการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวมาใช้เป็นแนวทางในการออกแบบและพัฒนาหลักสูตรและคู่มือการใช้หลักสูตร จากนั้น ผู้วิจัยได้นำหลักสูตรและคู่มือการใช้หลักสูตรเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสม และความสอดคล้องขององค์ประกอบต่าง ๆ ก่อนดำเนินการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ ของอาจารย์ที่ปรึกษาต่อมาผู้วิจัยได้นำหลักสูตรและคู่มือการใช้หลักสูตรที่ปรับปรุงแล้วเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรและคู่มือการใช้หลักสูตรในด้านความเหมาะสม ความสอดคล้อง และความ เป็นไปได้ในการนำไปใช้จริง และได้นำผลการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์เพื่อนำมาปรับปรุงและ แก้ไขหลักสูตรและคู่มือการใช้หลักสูตรตามข้อเสนอแนะอย่างรอบคอบ ทั้งนี้เพื่อให้หลักสูตรและคู่มือการใช้ หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมีคุณภาพ มีความสมบูรณ์ และสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ ได้อย่างมี ประสิทธิภาพ ก่อนที่จะนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3. ผลการใช้หลักสูตรการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยหลักสูตรการเขียนเชิง สร้างสรรค์ โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่าเฉลี่ย ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่ง เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้และผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแสดงให้เห็นว่านักเรียนที่เรียน ด้วยหลักสูตรการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน มีความสามารถในการ เขียนเชิงสร้างสรรค์ดีขึ้น เมื่อพิจารณาผลการเรียนรู้ของผู้เรียน พบว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านการใช้ภาษา การเลือกใช้คำ การสร้างประโยค และการเรียบเรียงเนื้อหาได้อย่างเหมาะสมมากขึ้น ผู้เรียนสามารถถ่ายทอด ความคิด ความรู้สึก และจินตนาการผ่านงานเขียนได้อย่างสร้างสรรค์ มีความเป็นลำดับขั้น และมีความ สอดคล้องของเนื้อหา ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการเขียนจากสถานการณ์จริง และได้ใช้ภาษาในบริบทที่มีความหมาย ต่อผู้เรียน ทั้งนี้เป็นเพราะหลักสูตรสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน โดยเนื้อหาของหลักสูตรเป็นเรื่อง

จากประสบการณ์จริงหรือเรื่องที่ใกล้ตัวนักเรียน จึงทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกเขียนได้ซึ่งช่วยกระตุ้นความสนใจ และความกระตือรือร้นของนักเรียน อีกทั้งนักเรียนยังมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มากขึ้น เนื่องจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานเน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติจริง ผ่านการทำภาระงานที่หลากหลายและสอดคล้องกับประสบการณ์ของผู้เรียน ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียนรู้ และมีแรงจูงใจในการพัฒนางานเขียนของตนเองอย่างต่อเนื่อง ผู้เรียนกล้าแสดงความคิดเห็น กล้าแสดงออกทางความคิด และมีความมั่นใจในการเขียนมากยิ่งขึ้น

สรุปและข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่องการใช้หลักสูตรการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้และข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไปดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ครูผู้สอนควรกระตุ้นให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มมีการกำหนดบทบาทหน้าที่ของสมาชิกในกลุ่มให้ชัดเจน เพื่อส่งเสริมความรับผิดชอบและการมีส่วนร่วมของผู้เรียนทุกคน
2. สำหรับผู้เรียนที่มีพื้นฐานการเรียนรู้อ่อน ครูผู้สอนควรให้คำแนะนำเป็นรายบุคคลเพื่อช่วยพัฒนาทักษะการเขียนและลดความเหลื่อมล้ำในการเรียนรู้ หรือใช้เวลานอกเหนือจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักสูตรในการทำภาระงาน
3. ในขั้นหลังการปฏิบัติภาระงาน ครูผู้สอนควรสร้างความมั่นใจในการนำเสนอและการถ่ายทอดผลงานให้แก่ผู้เรียน โดยการใช้คำถามชี้แนะ การฝึกเล่าเรื่องตามลำดับขั้น เพื่อให้ผู้เรียนสามารถถ่ายทอดผลงานของตนเองได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม
4. ผู้ที่จะนำหลักสูตรนี้ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ ควรกำหนดระยะเวลาในการทำภาระงานให้เหมาะสมกับศักยภาพของผู้เรียน พร้อมทั้งฝึกทักษะการบริหารเวลาและความรับผิดชอบ เพื่อแก้ไขปัญหาการส่งงานไม่ตรงตามเวลาที่กำหนด
5. ควรให้ผู้เรียนได้ฝึกเขียนภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ เพื่อพัฒนาทักษะด้านการเขียนและความคิดสร้างสรรค์

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานในระดับชั้นอื่น ๆ เพื่อเป็นการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์อย่างต่อเนื่อง
2. ควรศึกษาผลของการใช้หลักสูตรในระยะยาว เพื่อพิจารณาความคงทนของทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ รวมถึงการเปลี่ยนแปลงด้านทัศนคติและพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน

3. ควรมีการศึกษาการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดแบบเน้นภาระงานเป็นฐาน เพื่อพัฒนาความสามารถภาษาไทยในด้านอื่น ๆ เช่น การอ่าน การฟัง การพูด

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *ตัวชี้วัดและหลักสูตรแกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กึ่งกาญจน์ บุณสินวัฒนกุล. (2561). กรอบแนวความคิดการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์. *วารสารเกษมบัณฑิต*, 19(1), 248-261.
- จิรณัฐ ภูทองเงิน.(2563). *การพัฒนาการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC*. [ปริญาครุศาสตรมหาบัณฑิตไม่ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ณรัตน์ แยมฉาย. (2559). *การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 1 (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร)*. SURE. <https://sure.su.ac.th/xmlui/handle/123456789/26255>
- นันทมนัส คำเอก. (2551). *ผลของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานปฏิบัติที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสวนผึ้งวิทยา จังหวัดราชบุรี [วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิตไม่ตีพิมพ์]*. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศิริศักดิ์ เนียมเยี่ยมตัว, ชัยณพงค์ อินทรเกษม และวิภาวรรณ เอกวรรณง.(2562).การแก้ปัญหาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้เทคนิค RAFT ร่วมกับแบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/9 โรงเรียนศรีบุญยานนท์. *วารสารวิชาการ ครุศาสตร์สวนสุนันทา*, 3(1), 1–11.
- สมพร หลิมเจริญ. (2552). *การพัฒนาหลักสูตรเสริมเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 [วิทยานิพนธ์ดุขบัณฑิตไม่ตีพิมพ์]*. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุรพงษ์ กล่าบุตร. (2564). *ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นภาระงานที่มีต่อความสามารถด้านการเขียนภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์และความใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 [วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตไม่ตีพิมพ์]*. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.